

Universitätsbibliothek Paderborn

Commentarii Exegetici In Apocalypsim Ioannis Apostoli

Viegas, Brás

Parisiis, 1615

Quid sit Ecclesiam coronam ex duodecim sideribus contextam capite gestare? Et in capite eius corona duodecim stellarum. Sectio VII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39261

Ezech. 6.10. ma cælestis coloris Ezech. 16. vbi illud, quod ad Hierusalem dicitur, de Ecclesia possumus accipere. Calceauit hyacintho, id est, cælestibus calceamentis. Itaque non putat Ecclesia decorū, & gloriosum sibi esse, quippe cum Regina sit, terrenis, sed cælestibus calceis, id est, rerum cælestium delideris, & amore calceari: quam ob

Cant. 7. 1. canam eius gressus, & calceamenta ab sponsa cōmendatur Cant. 7. Quāmpulchri

Sponsa gressus tuus in calceamento filia Principi. Vbi est obseruandum, cum sponsa sponsu

sus ab ipso formam cōmendauit, à capite incēpisse descendendo ad pedes usque: Caput eius

cur comminatur umbram optimū. Come eius sicut elata pā marum, nigra quasi cornu. Oculi eius sicut columbae

dentur. Cantic. 5. 1. super riuius aquarum, quā latè sunt lata, & resident iuxta fluentia plenissima. Gen. illius

Sponsa in sicut areola aromatum consistit à pigmentarys. Labia eius sicut distillatio myrra primam. Ma-

laudans et nos illius tornatis aureas, plena hyacintho. Venere eius eburnea, distinctus sapphyris. Crura il-

līus columnæ marmoreæ, qua fundata sunt super bases aureas: ut significaret eximiam eius

humilitatem cum singulari amore coniunctam, cum ad nos dignatus est descendere: sponsum autem è contrario in cōmendanda sponsa pulchritudine à pedibus

inchoasse ascendendo ad caput usque: Quāmpulchri sunt gressus tuus in calceamento filia

Principi! Iunctura femorum tuerū sicut monilia, quæ fabricata sunt manu artificis. Umbili-

eius sicut crater tornalis, nunquam indigens poculis. Venter tuus sicut acerius tristes vallatu

lily. Duo ubera tua sicut duo binnuli gemelli caprea. Collum tuum sicut turris eburnea. Oculi

tuis sicut pescina in Hesbon, quæ sunt in porta filii multitudinis. Nasus tuus sicut turris Libani, que respicit contra Damascum. Caput tuum ut Carmelus: & cœma capitis tui sicut

pupura Regis vincta canibalibus: idque duplice ob causam. Primum, ut ei progressum

in virtutibus, & cæsiones cōmendaret. Deinde, ut indicaret temporaliū rerū dispi-

cientiā, hoc est, gressus eius supra lunam fundamentū esse & quasi basim vniuersae

perfectionis, & pulchritudinis. In huius rei typum Moysi visionem illam magnam

tibi conspecturo dicitur Exod. 28. Solne calceamentum depedibus tuis, id est, ut Patres

interpretari solent, mortuorū, & terrenorū animaliū pēles, & calceamenta abi-

ce, quibus terreni affectus, desideriaque exprimitur: Idemque dictum est Ioseph,

Exod. 3. 5. cum promissioni terram trans Iordanē ingredetur: solus calceamentū tuū de-

pedibus tuis: locum enim, in quo stat, sanctus est. Ioseph 5. Etenim indignum planè est homi-

nē ad promotionis terram ingredientem terrenos affectus induere, rebūsq; tem-

poralibus delectari. Mirum verò est, quod eodem 5. cōmemoratur: ea enim ver-

ba, quæ paulò ante dicta sunt, fuerunt viti cuiusdam, qui Ioseph cælitus apparuit

euaginatum tenēs gladiū, qui se dixit esse Principem exercitus Domini: quam ob-

rem probabile est fuisse Archangelū Michaēlem. Itaque is cōminatus fuit Ioseph

mōtrem stricto gladio, nisi statim calceamenta deponeret. Sicut enim Christus

Dominus, quem ille Angelus referebat, stricturn verbi gladiū habuit, cum dixit:

Non veni pacem misere in terram, sed gladium: & hoc habebit quasi cōminabundus

Ecclesia præcepit, ut calceamenta terrenarum cogitationum deponeret, scilicet

hyacinthinis, & cælestibus calcearet, quod est lunam habere sub pedibus.

Ad Act. 10. 34.

Quid sit Ecclesiam coronam ex duodecim sideribus
contextam capite gestare?

Et in capite eius corona duodecim stellarum.

S E C T I O . VII.

Omnis interpretes stellarum duodecim nomine duodecim Apostolorum intel-

ligit, & in iis omnes viros doctrinæ & sanctitatem præcellentis, eo quod nu-

merus duodenarius perfectionem, & vniuerlitarē cōtinet. Igitur Apostoli coro-

na duodecim stellarū appellantur, quia in istar clarissimorum siderū Ecclesiam nō

solium

solum illuminat, sed etiam exornat, & veluti coronat. Dicendum prius de duodenario Apostolorum numero: deinde explicandum, quo modo Ecclesia dicatur coronare.

Quod igitur ad numerum pertinet, duoden. Apostol. numerum multam in facis lite- II.
ris figurae adubratur. Primum enim illi fuerunt duodecim Patriarchae legis nouae, *Apostolorum à quibus progeniti sunt fideles. Secundum Exod. 24.* ita dicitur. Scriptus Moses unius est numerus in sermones Domini: & mane cōsurgens adificauit altare ad radices motis, & duodecim turulos per sacrificium multipliciter duodecim tribus Israël. Quo loco per 12. titulos quidam intelligunt 12. altaria: alij 12. lapides, ex quibus constructum fuerit altare ad designandam oblationem 12. tribuum: *Exod. 24. 4.* quæ expeditio magis placet Lyrano. Hebraicè habetur, *duodecim statuas,* quæ tamē non fuerunt idola, aut hominum effigies: sed duodecim lapides errecti instar statuatum. Hebraicum enim verbū *tassab* significat erigere, seustare facere. Volebat autem Dominus astante populo astante etiam huiusmodi statuas, sive lapides ad exprimendam pacem perpetuitatem, quam lapides illi stantes, & ad multum tempus duraturi declarabant. Pro eo, quod nos habemus. *Iuxta duodecim tribus Israël,* habetur in Hebreo: *Poxtra duodecim virgas Israël:* quod eodem recidit. Vocantur enim filii virgæ: quia quemadmodum virgæ a trunco, sic ipsi a parentibus ortantur. Igitur Apostoli, iuxta vtrangs: duodecim titulorum expositionem duodecim sive altaria, sive lapides fuerunt. Altaria quidem, quia in singulis quasi in quibuldam altariis Christo ab omnibus Gentibus verus cultus, & latra fuit exhibita. *Duodecim Apolo. 12. altaria.*

Tertio fuerunt duodecim illi fontes, de quibus agitur Exod. 15. Venerunt autem filii Israël in Elim, ubierant duodecim fontes aquarum: & septuaginta palmae: & castramentati sunt, iuxta aquas. Recedit autem fontes cum palmis iunguntur: quia ex Apostolorum fontibus omnes gentes non solum salutarem doctrinæ aquam hauserunt, sed etiam suarum victoriarum palmas aduersus animas hostes irrigarunt. Quanquam enim Rupert. li. 3. in Exod. cap. 4. per palmas Martyres accipiant, tamen Orig. hom. 7. in Exod. in duodecim fontibus duodecim Apostolos, & in septuaginta palmis sc̄. Rupere. Orig. p̄uaginta Discipulos significari existimat. Nec enim inquit, *solus duodecim Apostoli sed etiam alijs septuaginta missi ad prædicandum referuntur,* per Discipulos, quos palmas victoria Christi mundus agnoscet. Similiter etiam aduertit non ante in Elim p̄uag. palme, ex Orig. ductum fuisse populum, ubi erant duodecim fontes amoenissimi, quam ad aquas saltas, & amaras perueniret, quibus per lignum monstratum a Domino dulcibus effectis postea venitur ad fontes. Primo enim ducitur populus ad literam legis, qua in amaritudine sua permisit, donec per lignum vita dulcis effecta spiritualiter cœpit intelligi. Itaque tunc demum de veteri testamento transitur ad nouum, & venitur ad duodecim fontes Apostolicos, & septuaginta Discipulorum palmas.

Quarto fuerunt duodecim illapides pretiosi quatuor ordinibus distincti in rationali summi Sacerdotis collocati, qui commeniorantur Exod. 39. Similiter que in duobus lapidibus onychinis, quos in humeris Pontifex gestabat, sculpta erant nomina duodecim Patriarcharum. Vtranque figuram de Apostolis inter pretatur D. Hieron. in cap. 28. Ezech. Eos, inquit, verus Pontifex secundum ordinem Melchisedech portat in pectore, portat in humeris, ut in duodecim lapidibus duodecim Apostolos, *Exod. 39.* rationali pides preiosi. Pontificis, D. Hieron. Apostolos in pectore portat Christus. *Exod. 28. 11.*

Septuag.

ris autem per auxilium, quo Sanctos omnes veluti humeris sustinet. Aduentendū etiā pro eo, quod nos habemus: sumes duas lapides Onychinos. 70. trāstulisse: duas lapides smaragdos, quę gēma inter virides principatū tenet. Est autē viridis color symbolū sp̄ci: quare docemur in Apostolis magnā sp̄ci salutis collocare. Accedit, quod smaragdus castitatem amat, & Veneri aduersatur, vt aliās diximus. Vnde 12. Apostolorū, & omnia præ cellulatum Sanctorum nomina in duobus smaragdis sculpta esse nihil est aliud: quām eximiā sanctitatem sine gemina castitate animæ videlicet, & corporis reperiri nō posse: immo in ea tāquā in gēma pretiosissima sculpi, & cælari.

V.

Leuit. 24.

Quintū. Eosdem Apostolos duodecim panes propositionis, de quibus agitur Leuit. 24. adumbrarunt. Pro cuius figuræ maiori intelligentia aduentendum est præcepisse Dominum eo capite, vt super mensam propositionis ponerentur singulis sabbatis duodecim pāces calidi, & recentes sublati veteribus, & cedentibus in vsum Sacerdotum: quam ob causam ipsi panes dicebantur propositionis, quia coram Domino proponebantur: mensa vero Mensa panum propositionis: ponebantur autem duodecim panes iuxta numerum tribuum. Praterē eiusmodi panes quo ad figuram erant rotundi, vt existimat Lyr. neque ī: furno, aut cibano coquebantur: sed in valis aureis, quæ panem interclusum faciebat ex vira parte, hoc est, tam superiori, quām inferiori omnino similem ad eum modum, inquit Lyr. quod hunc nostrā hostit. R. Salom. arbitratur fuisse quadratos, seu altera partē longiores, eo quod in Hebreo appellētur panes facierum. Verū id nō cogit: adhuc enim manent panes facierū iuxta Lyr. intentiam. Porro hi panes ponebantur in mensa seni in una parte, & seni in altera, vt est perspicuum ex Leu. 24. De modo tamen positionis non vna est Doctorum sententia. Quidam enim existimant fuisse duos ordines, ita vt unus supra alium ponebatur, quam sententiam securus est Lyr. super c. 24. Leuit. Alij volunt sex fuisse veluti in uno cumulo, totidēque in altero, quod magis placuit Abul. q. 28. in 25. Exod. Rebus tamen sensisse videtur Lyr. quoniam id magis videntur sonare verba Leu. quae sic habent: Senes alir in secus super mensam statuerat. Quare videntur fuisse duo ordines, ita vt unus panis super aliū ponebatur: quod benefici poterat, cum panes essent magna quantitatis: singulo namque continebant duas decimas ephi, vt habetur Leu. 24. id est, duas decimas partes ephi, quemadmodum interpretatur Lyr. Capiebat autem ephi tria sata, vt auctor est Ioseph. lib. 9. Antiq. c. 2. Satum vero capiebat se quicquidum Italicum, vt nonnulli existimant: qua de relegendus est Georg. Agricola lib. 1. de externis mensuris. Verū quanta esset mensura ephi, magis liquet ex Ruth 2. vbi si habet vulgata translatio: Inuenit bordet quāsi ephi mensuram, id est, tres modios. Postremo super panes ponebatur thus lucidissimum, vt refertur Leu. 24. quoniam, vt ait Lyr. in summitate cuiuslibet ordinis erat vas aureum plenum thure, seu phiala aurea, vt scribit Ioseph. lib. 3. Antiq. cap. 7.

VI.

Orig.
Panis proposi-
tione in Apo-
stolos adum-
bravit.
Deus quam
prouis ad
benificiendū

Ex his iam intelliges, quanto iure in illis duodecim panibus adumbrati fuerint duodecim Apostoli. Primum enim, vt obseruavit Orig. hom. 13. in Leu. in duodecim illis pānibus fiebat duodecim tribuum Israēl apud Dominū cōmemoratio, vt memoria duodecim tribuum apud eum super aliud persistaret, quod veluti exoratio quadā, & supplicatio pro singulis fieret. Ex quo illud apparet, quām sit natura propensus ad beneficentiam Deus: siquidem duodecim tribū memoriam apud se volebat perpetuā conseruati, vt carū perpetuā recordaretur: nec nisi panes in mēsa cōtinuo appositos, vt velsic al necessaria eis subministrāda magis invitari posset. Igitur iuxta cōmemoratā Orig. obseruationē voluit Christus 12. Apostolorum panes in Ecclesia: mēla ante suum conspectum perpetuā esse propositos, vt eorum veluti oblatione fidelium, quos illi doctrina sua exēploque

instituerunt, continuo recordaretur. Deinde iidem duodecim panes vasis aureis
vtriaque compressi, & efformati sunt, iuxta ea, quæ ex Lyr. sententia diximus: quo-
nam Apostoli laboribus quasi quibusdam aureis instrumentis hinc inde cōpres-
si panes propositionis eualerunt. Vnde & panes facierum dici possunt propter ge-
minam charitatem Dei videlicet, & proximi: ex qua veluti ex facie eos tanquam
Christi discipulos reliqui omnes agnouerunt iuxta illud Ioan. 13. In hoc cognoscēt
omnes, quod discipuli mei esūt, si dilectionem habueritis adiuuicem. Denique super illos
phialæ thure lucidissimo plenæ ponebantur: quia ex huiusmodi panibus suauif-
sima orationum thura ad Eccleiam adiuuandam affabantur, iuxta illud Psalm.
140. Ascendat oratio mea sicut incensum in conspectu tuo.

Sexto. Fuerunt duodecim illi exploratores, quos ad explorandam terram pro-
missionis Moyses misit singulos de singulis tribubus, quemadmodum ei precepérat VII.
Dominus Num. 13. Mitte viros, qui considerent terram Chanaam, singulos de singulis tribu-
bus ex Principib⁹. Qui pergentes usque ad Torrentem botri abscederunt palmitem cum uasna,
quem portauerunt in veste viri. De malis quoque granatis, & de fiscis locis illius tulerunt
post quadraginta dies. Huius historiæ allegoriam expedit Rupertus lib. 1. in Num. 14. Rupert.
ca. 37. Terra explorata resurrectio Christi est: hanc terrā exploratū admitti sunt
Apostoli, & quicunque scripturas sacras habemus in manibus. Quid torrens bo-
tri nisi passio Domini, de quo sponsa canit Cant. 1. Botrus Cypri dilectus meu mihi. Ex-
plorando staque venimus usque ad Torrentem botri: quoniam in lectione Prophetarū intelleximus oportuisse pati Christum, & resurgere à mortuis. Abscessus est
botrus de palmitē iuxta illud Esai. 53. Abscessus est de terra uiuentium. Abscessum pal-
mitē portat in veste duo viri, id est, passum, & mortuum Christū adorant in cruce
duo populi. Porro palmitē abscessum portatibus in veste duobus viris necessariō
qui præcedit, quod portat, nō videt: qui autē subsequitur, sēper præ oculis habet.
Ita planè anterior populus, qui Dominicæ passionis tépora præcessit, dulcissimum
botrum, id est, Christū, quem fide portabat, non vidit: nos autem, qui subsequimur,
videmus. Vnde & nobis dicitur Luc. 10. Beati oculi, qui vident, quæ vos videtis. Sed de
malis granatis terra illius tulimus: quia Prophetatum mortes, & persecutio-
nem passuri Christi testimonia fuisse intelleximus. Possunt etiā intelligi Martyres, qui
post Christū sequuti sunt. Hoc autē explorauimus quadraginta diebus: qui enim
ad explorandā carnis resurrectionem nos admisit, præbuit se ipsum uiuum in multis
argumentis per dies quadraginta apparetis discipulis, & loquens de regno Dei. Actorum 1.

Septimò. Fuerunt duodecim illi lapides, quos de Iordanis alueo tolli, & ponii in Galgalis, & calij duodecim, quos in ipso Iordanis alueo colloccari præcepit Iosue c. 4. eius li. Vocavit Iosue duodecim viros, quos elegerat de filiis Israël, singulos de singulis pides ē tribubus, & ait ad eos: Ite ante arcā Domini Dei vestri ad Iordanis mediu, & portate inde singuli singulos lapides in humeris vestris, ut sit signum inter vos: & quando interrogauerint vos filij vestri credentes: Quid sibi volunt isti lapides: respondebitis eis: Defecerunt aquæ Iordanis ante arcā federis Domini, cū transiret eum: idcirco positi sunt lapides isti in mo-
numentum filiorum Israël usque in aeternū. Et paulò post: Alios quoque duodecim lapides posuit Iosue in medio Iordanis alueo, ubi steterunt sacerdotes, qui portabant arcā federis Domini: & sunt ibi usque in presentem diem. Docet autem Abul. q. 11. in c. 4. Iosuchos abul.
duodecim lapides positos in Jordane fuisse ingentes, & multo maiores prioribus, tumine cū aquis Iordanis simul deuoluerentur: cū ut super ipsas aquas eminerent, possentque esse tanti miraculi monumentum. Cōmemoracq; opinionem, quam ipse appellat cōmūnem Doctorum, de his duodecim lapidibus loquutum fuisse
Ioannem Baptistam, cum apud Iordanis aquas praedicans dixit Matth. 3. Porrenz qđ Matth. 3.

Dens de lapidibus ipsi suscitare filios Abrahae. Arcam testamenti humanitatem Christi adumbrasse docet Cyril. Alex. li. 4. in Ioan. c. 28. Hæc igitur arca fæderis Iordanis aquas, id est, passionis torrente pertransit, non sustentata sacerdotum humeris: sed ipius Diuinitatis potentia: in cuius miraculi monumentum 12. lapides, id est, 12. Apostolos in ipso Iordanis alueo, id est, martyrij, & passionis fundo erexit, vt suo iplorum sanguine victoriam Christi testarentur: qui lapides, vt aiebat Abul, ingentes admodum fuerunt, ne eos Iordanis aquæ secum deculerent: quoniam Apostolos nulla passionum, tormentorumque fluminade sua confessionis statu dimouere potuerunt. Quod vero 12. alij lapides ex Iordanis alueo in ipsa terra promissionis reposuit, illud significat eisdem Apostolos ex Iordanis alueo, id est, ex medio passionis emersos in terram promissionis cælestem evanisse. Quid autem Apostoli lapides fuerint, manifestè docet locus ille Pauli Ephes. 2. Iam non est hostis, & aduenia: sed estis cives sanctorum, & domestici Dei, super adiuncti sapra fundamentum Apostolorum, & Prophetarum, ipso summo angulari lapide Christo Iesu: quibus verbis Apostoli fundamentales Ecclesiæ lapides appellantur.

O cœaudi, fuerunt duodecim illi boues ænci, supra quos Rex Salomon præcepit mare ænatum collocari 3. Reg. 7. Fecit quoque mare fasile: & stabat super duodecim boues: è quibus tres respiciebant ad Aquilonem, & tres ad Occidentem, & tres ad Meridem, & tres ad Orientem, & mare super eos desuper erat: quorum posteriora vniuersa intrinsecus latitabant. Quo loco per duodecim boues duodecim Apostolos intelligit Eucher. lib. suo. 3. in lib. Reg. c. 11. Per boues, inquit, Apostolos, & Euangelistas, imò omnes verbi ministros debemus accipere. De illis enim Apostolus 1. Cor. 9. intellexit illud Deut. 25. Non diligabis os bouis tricurani. Hi boues mare sibi superimpositum portant, cum Apostoli, eorumque successores iniunctum sibi Euangelizandi officium prompta satagunt deuotione implere, terti ad quatuor orbis partes, cum in quatuor orbis partibus fidem Trinitatis annunciant. Intrinsecus autem latitabit vniuersa boum posteriora: quia qua mercede sancti prædicatores in perpetuum donentur, in interni iudicis examine iam dispositum est: sed nobis, qui adhuc foris lumen est occultum. Eadem expositionem tradit D. Greg. 2. p. cura pastor. c. 5.

Nond. Sunt duodecim illi leoni culi thronum Salomonis hinc inde ambientes, de quibus agitur. 3. Reg. 10. Fecit Rex Salomon thronum de ebore grandem: & vefinit eum auro fulua nimis, qui habebat sex gradus: & summa throni rotunda erat in parte posteriori: & duas manus hinc atque inde tenentes sedile: & duo leones stabant iuxta manus singulas. Et duodecim leonculantes super sex gradus hinc atque inde. Non est factum tales pri in vniuersi regnum. Thronus iste eburneus, vestitusque auro Ecclesia est cädore virutum, autique pallore fulgens: 12. leones 12. Apostoli sunt, qui Ecclesiæ unde quaque tanquam leones quidam fortissimi, & formidabiles ambiunt, ac tacentur. Et quidem Eucher 3. li. Reg. 33. in leonibus nobiscensit: sed dissident in throno, queru ad iudicariam potestate, extremumque iudicium refert. Itaq; inxta Eucher. thronus eburneus iudicariam Christi potestate auro Diuinitatis fulgentem significat. Sex throni gradus omnem creaturam visibilern, & inuisibilern, quæ sex dicas est condita, & Christo Domino subiecta, demonstrat. Duodecim leonculi per throni gradus distributi duodecim Apostoli sunt, qui simul cum Christo iudicabunt iuxta illud Matt. 19. sedebitis super sedes duodecim iudicantes duodecim tribus israel.

VII. Postremò Sunt duodecim stellæ, lucis ligeræ clarissima, quemadmodum hoc loco duodecim signis Zodiaci docet Isaia. Ecclesia cœlū mirū in modo collustrantia. Vnde Venet. in sua Harmonia Zodiaci mundi cant 2. ton. 7. à c. 8. usque ad 12. eleganter comparat duodecim Apostolos signis Zodiaci: docetq; idcirco angulos in illis partibus predicasse, que ciuiusmedie

eiusmodi signis suppositæ sunt. Ait enim cōstitutu ab Astronomis in cælo quatuor trigonos, sive triangulos, quorum minor est trigonus Orientalis subiectus Ge-minis, Librae, & Aquario: atque hunc trigonum pertinere ad Simonem, Bar-tholomæum, & Matthæum. Simon enim obtigit Ägyptus, quæ est assignata Ge-minis: Bartholomæo Bactrianæ regio, Lycaonia, & Armenia Libra subiecta: Mat-thæo Äthiopia, quæ subiecta est Aquario. In secundo trigono Meridionali, qui assignatur Tauru, Virginu, & Capricorno, prædicarunt: Andräas, Iudas, Thadæus, & Thomas. Etenim Andräas prædicauit in Achæia, & Græcia, quæ supponuntur ^{Quibus Zodiaco signis}. Virgini: deinde transiit ad Thracas, & Byzantios, quibus Saturnus, & Capricornus dominantur. Thadæus in Perside, & Mesopotamia, partibusque superioribus Pôti: at Persis Tauru subiectus. Thomæ obtigit India Superior, Brachmanes quoque, & Hyrcani Capricorno subiecti. In tertio trigono Occidetalí, cuius imagines sunt Pisces, Câcer, & Scorpious, prædicarunt Iacobus minor, Ioânes, & Philip-pus. Etenim Philippo obtigit Syria Scorpioni attributa. Ioannes post Palestinam in Asiam minorem cōmigravit, peragrativq; Iouâ, & in principia eius urbe Epheso, tanquam in sui Patriarchatus metropoli morabatur. Itaque totam minorem Asiam ultrauit, in quæ dominatur Cancer, Iacobus minor fuit Episcopus Hierosolymitanus, quo conuenerunt illi, qui erant ex Cilicia, & Pamphilia, ut refertur ^{Act. 1.} Aet. 1. quæ regiones à Piscibus aspiciuntur. In quarto denique trigono Aquilonari, cuius imagines sunt Aries, Leo, & Sagittarius, concionati fuerunt Matthias, Petrus, & Iacobus maior. Nam Matthæi obtigit Iudæa, & cœaua Syria, quibus do-minatur Aries. Petrus concionatus est in Hispania, Celtae & Arabia felici, quæ Sagittario sub-iiciuntur. Ex quibus manifestum efficitur, quanto iure duodecim Apostoli cum duodecim signis Zodia, conferantur: siquidem ipsi quoque fuerunt in Ecclesiæ cælo duodecim signa in quatuor trigonos per Euangelij prædicationem distributa.

Ex dictis perspicuum relinquitur, cur 12. Apostoli 12. stellarum, alisque duo-
denarij numeri figuris adūbrentur. Cur verò corona Ecclesia dicantur: illa ratio
est: quoniam Ecclesiam illustrissimis vitæ exemplis, doctrinae præsidijs, & miracu-
lorum fulgoribus illustrarunt. Aduerte autem caput Ecclesiæ Christum esse: qua-
re habere Ecclesiæ in capite coronam 12. Apostolorum nihil est aliud, quam Apo-
stolos in Christo esse veluti pretiosissimam, & pulcherrimam coronam: quia videli-
ceris cum Regéto orbe cōstituerunt, cum per eorum prædicationem impe-
rium orbis obtinuit, & Rex ab omnibus Gentibus fuit consalutatus, quod illu-
strissimum est Apostolorum encomium. Quod autem Apostoli, & omnes in vnuer-
sum Apostolici Heroës in Christo vtin Ecclesiæ capite tanquam corona fulgeat,
duo scripturae lacræ testimonia demonstrant. Vnū est Zach. 6. sumes argentum, & Christum co-
aurum, & facies coronas, & pones in capite Iesu filij Israhel Sacerdotis magni. In quæ locu coronatur à
Rup. per eum modi coronas super caput Ioledech Sacerdotis magni Christi Do-
minū representantis præcellentes quoque sanctos intelligit, à quibus Christus Do-
coronatur. Alterum est Zach. 9. Lapidès sancti eleuantur super terram eius: qui locus Sancti.
potest trāsferri ex Hebreo: Lapidès diadematij eleuantur super terrâ: & est fermo de
Apostolis, ut interpretetur D. Hier. in cap. 28. Ezech. vii. can. lectionem sequitur: D. Hieron.
Lapidès sancti eleuantur super terram instar rotarum, paululum tangentes humum, ex volu-
bilitate sua ad ecclesiæ sefinantes. Est igitur sensus lapides diadematij, hoc est, qui dia-
demam Christi confingit, eleuandos esse super terram, id est, in magno pretio ha-
bendos in Ecclesia: tunc autem eleuantur lapides in Ecclesiæ ædificio, cum super-
ponuntur Christo, qui est lapidis fundamentalis. Quæ interpretatio est D. Hier.

Kk

Ephes. 1.21.
Prælati corona Christi.
in commentarijs super epist. Ad Ephes. in illa verba c. 2. In quo omnis adificatio constructa
crevit in seipsum sanctum in Domino. Non est prætermittenda obseruatio Pann. in hunc locum
aientis Prælatos hoc etiam duodenario stellarum numero posse comprehendendi, atque adeo
admoneri summae sanctitatis: siquidem Christi corona describuntur: ut videlicet
quædam modum corona capitii ornamento est, sic etiam ipsi debet caput Ecclesiae, id est,
Christi suis moribus exornare, non quæretes quæ sua sunt, sed quæ Iesu Christi.

Cur Ecclesia in utero habens, parturiensque cum dolore
describatur?

Et in utero habens clamabat parturiens, & cruciabatur ut pariat.

SECTIO VIII.

I. **M**ulier illa, quæ Ioanni apparuit, & quam Ecclesiam interpretati sumus, visa
est habere in utero filium, parturiensque clamare, maximisque ob difficultatem
partum cruciari doloribus: quam ob causam initio hujus commentarij diximus non posse hac muliere ad literam significari beatam Virginem, quippe cui
nullo modo convenienter eiusmodi in partuendo dolores. Significatur igitur maxi-
mam fore extremis illis mundi temporibus sub Antichristo Ecclesiae persecutio-
nem: quo nimis tempore propter fallacia, & mendacia Antichristi, sectariorum
que ciui signa, & prodigia paucissimos Ecclesiam per fidem in nouo pariet: imò ipso-
s etiam fideles summa cum difficultate in fide retinebit, & in celum dabit. Ta-
ta enim erit illorum temporum confusio, ut nisi brevissimi fuissent dies illi, non ferent
Mat. 24.22. salva remiscaro, quemadmodum Christus prædictis Matth. 24. Merito igitur sum-
mis doloribus parturiens visa est: sicut enim mulier, cum parit affligitur, cla-
mataque Deum orans, ut tanto euadat peticulo: ita Ecclesia eo tempore maxi-
mè torquebitur, dum fidelium prolem edere in celum conabitur.

II. Verum, ut haec melius intelligantur, aduertendum est Ecclesiam matrem nostram
esse, iuxta illud, Ps. 112. Qui habitare facit sterilem in domo matrem filiorum latenter: &
Ecclesia ma-
ter fidelium.
Psal. 112.9.
Esaiæ 54. Quoniam multi filii deserterunt magis quam eum, quæ habet virum. Quem locum expen-
dens D. Aug. in Psal. 112. Multi, inquit, filii eius, quæ per gratiam in senectute concepit, quam
eius, quæ ab inuite atque legi vinculo maritata est. Eodem pertinet illud Cantic. 1. Filii
matris meæ pugnauerunt contra me: quo loco disertè significatur Ecclesiam matrem
eis fidelium, et que sermo de Hæreticis, qui cum filii Ecclesiae furint, fratres suos
Catholicos persequuntur. Quod autem haec mater nostra cum dolore pariat filios
suos, potissimum vero patitura sit extremis mundi temporibus, inde intelliges,
quod cerua comparatur, Proverb. 5. Cerua charissima, seu ut alias legitur, gratissima,
O gratissimus hinnulus: ubera eius inebriet in omnitempore, in amore eius delectare sugiter: ubi
pa. iei filios
Antichristi
tempore.
Beda.
Plinius.
2. Cor. 2. 14.
D. Chrysost.
Beda.
Ceruarum
partus diffi-
cili.
Iob. 39. 4.
Psalm. 13. 9.
Hebraica
lettio.
quamvis commandetur viro fidelitas in coniugio, & ut uxores sua sit contentus:
vide statim subiungitur: Quare seduceris filii ab aliena, & faueris in finu alterius: ta-
men Beda locum accepit de Ecclesia, quæ cerua appellatur: quoniam sicut cerua
auctore Plinlib. 8.c. 22. cum serpentibus bellum gerit, vestigataque cavernas, & na-
rium spiritu extrahit renitentes: ita Ecclesia Hæreticos persequitur, & è cavernis
renitentes extrahit, & extinguit odore fidei: sic enim Paul. fidem appellavit, 1.
Cor. 2. Deo autem gratias, qui odorem notitiae sua manifestat per nos in omni loco, ut interpre-
tatur D. Chrys. Gratissimus hinnulus, inquit, Beda, Populus est fidelium: & huius cerua vbe-
ribus inebriamur, cum virius que restameti paginis contra Hæreticos fraudes instruimur. Scitum
autem est illud de difficultate ceruarum partu, quod commemoratur Iob 39. Nunquid
röhne, & rugitus emiscunt. Quod exponens Regius Prophetæ dixit, Psalm. 13. vox
Dominus.